

ΤΑ
ΕΝ ΠΑΥΛΟΚΑΣΤΡΩ
ΗΤΟΙ

ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ

τῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις Δικαστηρίων
ὑφισταμένων δικῶν μεταξὺ ΣΟΛΑ κλπ.
καὶ πρώην Γυμνασιάρχου

Π. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

καὶ ἡ διαγωγή τῶν δικηγόρων των
Τσάμη μὲν ἀφ' ἑνός, Σταθακοπούλου
ἑξ ἄφ' ἑτέρου.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο «ΚΑΛΜΟΣ» ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ
1895.

Βιβλιοματ. κ. Τσιουρμά.
ΤΑ
ΕΝ ΠΑΥΛΟΚΑΣΤΡΟ

ΗΤΟΙ

ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ

τῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις Δικαστηρίων

ὑφισταμένων δικῶν μεταξύ ΣΟΛΑ κλπ.

καὶ πρῶην Γυμνασιάρχου

Π. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν δικηγόρων τῶν

Τσάμη μὲν ἀφ' ἐνός, Σταθακοπούλου

δὲ ἀφ' ἑτέρου.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ» ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ

1895.

λέση ὄχι μόνον τὴν τιμὴν του, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Οὐδένα λανθάνει ὅτι ὁ δανειζόμενος μέχρις οὗ λάβῃ τὰ χρήματα θωπεύει τὸν δανειστήν διὰ κολακευτικῶν λέξεων καὶ τὸν ἀποθεώνει ὡς τὸν καλλίτερον ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, ἀλλὰ φεῦ! μόλις τολμήσει νὰ ζητήσῃ τὰ χρήματά του, παρίσταται ὡς ὁ χειρότερος κακοῦργος, ὑπερβαίνων καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀρεσιβίους ληστές· ἅμα δὲ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, τότε θεωρεῖται θηρίον καὶ ἅμα θελήσῃ νὰ παραλάβῃ τὸ ἀγορασθὲν κτῆμα, τότε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πρέπει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἡρακλέους, διότι δὲν ἔχει πολέμιον μόνον τὸν ὀφειλέτην του, τοὺς συγγενεῖς, οἰκείους καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀλλὰ ὀλόκληρον τὴν κοινωνίαν, καθ' ὅσον κατορθοῦσι νὰ σχηματίζωσι τὴν λεγομένην κοινὴν φήμην, ἣτις αὕτη κοινὴ φήμη πλειστάκις ἐξηπάτησε καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην!

Ἐνδειξις τρανωτάτη τῶν ἀνωτέρω εἶνε ἡ κατωτέρω ἀκριβεστάτη ἀφήγησις τῶν τέως παθημάτων τοῦ πρώην Γυμνασίου Παναγιώτου Παπαϊωάννου, τοῦ θελήσαντος νὰ τολμήσῃ τὸ ὑστέρημα τῶν οἰκονομιῶν του διὰ μετρίου τόκου ἄνευ προστοιχείου καρποῦ, ὅστις οὗτος Παπαϊωάννου σημερινὸν καταρᾶται, διότι ὑστέρησεν ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογενειάν του ἐν τῇ νεότητί του, τὸ δὲ ὑστέρημά του τοῦτο ἐγένετο αὐτῷ ἀφορμὴ νὰ διασύρῃται ἢ μετὰ κόπου καὶ μόχθου κτηθεῖσα ὑπόληψίς του.

ΤΑ ΕΝ ΠΑΥΛΟΚΑΣΤΡΩ

ΗΤΟΙ

ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ

τῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις Δικαστηρίων
ὕφισταμένων δικῶν μεταξύ Σόλα κλπ.
καὶ πρώην Γυμνασιάρχου Π. Παπαϊω-
άννου καὶ ἡ διαγωγή τῶν δικηγόρων
τῶν Τσάμη μὲν ἀφ' ἐνός, Σταθακο-
πούλου δὲ ἀφ' ἐτέρου.

Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1873 ὁ Δ. Μπαρμπέρης ἡ Διασκό-
γαμβρός ἐπροίκισε τὴν θυγατέρα του Βασιλικὴν, νυμφευθεῖσαν
μετὰ τοῦ Ἀλκ. Σπηλιωτοπούλου, χορηγήσας αὐτῇ λόγῳ προι-
κὸς μίαν ιδιόκτητον ἄμπελον εἰς θέσιν Παλιούργια ἐκ στρεμ-
μάτων τριῶν, πρὸς δὲ τὴν διακατοχὴν μιᾶς σταφιδάμπελου
ἐκ στρεμμάτων πέντε καὶ ἐνός ἀγροῦ ξηρικοῦ ἐκ στρεμμά-
των δώδεκα, κειμένων εἰς τὴν θέσιν Λάκα τῆς περιφερείας
Παυλοκάστρου καὶ τὰ ὁποῖα τυχῶτα δεύτερα κτήματα, οἷον
ἡ σταφιδάμπελος καὶ ὁ ἀγρὸς ἀνήκιν κατὰ κυριότητα εἰς
τὸ Δημόσιον, ὀηλονότι ἦσαν ἐθνικὰ, καθὰ ὁμολογοῦνται καὶ
διὰ τοῦ προικοσυμβολαίου ὄχι μόνον παρὰ τοῦ προικολήπτου,
ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῆς τῆς προικισθείσης Βασιλικῆς Σπη-
λιωτοπούλου, ὡς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1529 συμβολαίου τοῦ
συμβολαιογράφου Μ. Σαγιαῖ ἐμφαίνεται.

Πρὶν ἀκόμη ὁ προικολήπτης γαμβρὸς εἰσέλθῃ εἰς τὴν διακα-
τοχὴν τῶν προικῶν, ἡ σύζυγός του ἀπεβίωσε καὶ ὁ γαμβρὸς
διὰ συμβολαίου παρητήθη πάσης ἀξιώσεώς του καὶ οὕτω

ἡ διακατοχή, νομὴ καὶ κάρπωσης τῶν κτημάτων, ἔμεινεν εἰς τὸν προικοδότην Μπαρμπέρην ἢ Λιασκογάμβρον, ὡς, καὶ πρότερον.

Τὴν 28 Μαΐου 1874 αἱ ἔγγαμοι θυγατέρες τοῦ αὐτοῦ Μπαρμπέρη ἢ Λιασκογάμβρου καὶ ὁμομήτριοι ἀδελφαὶ τῆς ἀποβιώσασα Βασιλικῆς Σπηλιωτοπούλου Ἀσπασία Ν. Σόλα (ἀποβιώσασα καὶ κληρονομηθεῖσα παρὰ τῶν ἤδη παρισταμένων υἱῶν καὶ θυγατέρων τῆς), Κωνσταντίνα Χριστοδούλου Πετροπούλου (ἀποβιώσασα ἤδη καὶ κληρονομηθεῖσα παρὰ τῶν ἤδη παρισταμένων υἱῶν τῆς) καὶ Καλλιόπη Παπαγεωργίου ἀπηύθυναν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ προικοδότου πατρὸς των, ἐκθέτουσαι ἐπὶ λέξεσιν, ὅτι αὐτῶν οὗτος τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1873 ἔδωκεν εἰς νόμιμον γάμον τὴν ἀμφιθαλῆ ἀδελφὴν των Βασιλικὴν εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην Σπηλιωτόπουλον, εἰς ὃν παρέδωκεν ὡς προῖκα τὴν ἐξῆς περιουσίαν.

1) Διάφορα κινητὰ πράγματα ἀξίας δρ. 1390.

2) Ἐνὰ ἐθνικοιδιόκτητον ἀγρὸν ἐκ στρεμμάτων δώδεκα κείμενον εἰς τὴν θέσιν Λάκα τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Παυλοκάστρου.

3) Μίαν σταφιδάμπελον Ἐθνικοιδιόκτητον συνεχομένην μετὰ τοῦ ἀγροῦ κειμένην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐκ στρεμμάτων πέντε ὡς ἔγγιστα, συνορευομένην γύρωθεν μὲ σταφιδάμπελους καὶ ἀγρὸν Α. Λαμπίρη, σταφιδάμπελον Γ. Παυλοπούλου, μὲ ὁμοίαν προικῶν Νικολάου Σόλα καὶ ἀγρὸν τοῦ ἐναγομένου (δηλονότι Δημητρίου Μπαρμπέρη ἢ Λιασκογάμβρου).

4) Μίαν ἄμπελον ιδιόκτητον κειμένην εἰς θέσιν Παλιοργιᾶ τῶν Πατρῶν συνορευομένην κλπ. (περὶ ἧς δὲν πρόκειται ἤδη.)

Ὅτι κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1873 ἡ ἀδελφὴ των Βασιλικὴ ἀπεβίωσεν ἄτεκνος, τὴν δὲ προῖκα ὁ σύζυγός τῆς ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ἐναγομένον πατέρα των, ἦν οὗτος ἐκτοτε κατέχει καὶ νέμεται. Ὅτι αὗται εἰσὶν ἀμφιθαλεῖς ἀδελφαὶ τῆς ἀποβιώσασα καὶ κατὰ νόμον καλοῦνται εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῆς εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν συγγενῶν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐναγομένου πατρὸς

των υπάρχει και ἕτερος ἀδελφὸς ὁ Ἀγγελῆς Δ. Λιασκογάμβρου, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἡ περιουσία διαιρεῖται, ὑπάρχοντος τοῦ πατρὸς καὶ ἀμφιθαλῶν ἀδελφῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσώπων, ἐπομένως ἡ διανομὴ δεόν νὰ γείνη εἰς πέντε ἴσα μέρη, ἐξ ὧν αὐται νὰ λάβωσι τὰ 3)5 αὐτῆς.

Ὅτι ὁ ἐναγόμενος κατέχει τὴν ἐπιστραφεῖσαν περιουσίαν τῆς ἀδελφῆς των, ὡς συγκληρονόμος καὶ εἶναι ὑπόχρεος νὰ ταῖς ἀποδώσῃ τὰ εἰς αὐτὰς ἀνήκοντα μερίδια, ἤτοι τὰ 3)5 ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας, διατασσομένης καὶ τῆς διανομῆς· ἄλλως ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα ἀνήκουσι τῇ μητρί των, τοῦ πατρὸς των ἐλθόντος ὡς ἐσωγάμβρου, καὶ ἤτήσαντο νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος πατὴρ των καὶ ταῖς ἀποδώσῃ τὰ 3)5 τῆς ἀνω περιγραφείσης κινητακινήτου περιουσίας, διατασσομένης πρὸς τοῦτο τῆς διανομῆς καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν συγχροτούμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Ἀχιλλέα Διογενίδην τότε Πρόεδρον (τέως ἐφέτην καὶ εἰσαγγελέα Ἐφετῶν καὶ νῦν δικηγοροῦντα ἐν Ἀθήναις) τοὺς Πρωτοδικὰς Ξενοφῶντα Εὐθυμίου (εἶτα Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, Ἐφέτην, Πρόεδρον Ἐφετῶν καὶ νῦν Ἀρειοπαγίτην) καὶ Ἀπόστολον Λυμπεράκη (τέως Ἐφέτην, κατόπιν εἰσαγγελέα Ἐφετῶν καὶ νῦν δικαστικὸν Σύμβουλον) ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ' 1283 τοῦ 1874 ἔτους ἀπόφασίν του, τῆς ὁποίας τὸ σκεπτικὸν καὶ διατακτικὸν ἔχει οὕτως·

Σ κ ε φ θ ε ν

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον κληρονομεῖσι τὸν ἀποβιώσαντα ἀδελφοὶ οἱ τε ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἀνιόντες ὁμοῦ, ἀλλ' ἡ εἰδικὴ διάταξις ὥρισεν, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ κληρονομικὴν περιουσίαν ἡ προἰξ μεταβιβαζομένη εἰς τὸν θάνατον αὐτὴν, ὅστις τὴν ἀνυπακούει οὐχὶ ὡς κληρονόμος, ἀλλ' ὡς δικιούμενος πρὸς τοῦτο, διότι ὁ λόγος, δι' ὃν εἶχε παραχωρήσει τὴν προἰκα ἐξέλιπε, μεταξὺ δὲ τῶν διατάξεων τούτων, αἵτινες παρὰ τοῦ αὐτοῦ νομοθέτου ἐθεσπίσθησαν καὶ ἐφαρμόζονται ἀνευ προτιμῆσεως, ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς δημοσιεύσεως αὐ-

των οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίθεσις, ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ, ὅτι διὰ τῆς Νεαρᾶς 118 ἐσκοπεῖτο ἡ κατάργησις τῶν εἰδικῶν περὶ προικὸς διατάξεων. Διὰ μὲν τῆς νεαρᾶς ὀρίζεται τίνες κληρονομοῦσι τὸν ἀδελφὸν ἀποβιώσαντα, ἡ δὲ περὶ προικὸς διατάξις τοῦ Κώδικος δὲν ἀποτελεῖ κληρονομικὴν περιουσίαν.

Ἐπειδὴ ἡ ζητούμενη παρὰ τῶν ἐνάγουσῶν περιουσία, ὡς κληρονομία τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν εἶναι προῖξ παρὰ τοῦ ἐναγομένου πατρὸς αὐτῆς, διατελούσης κατὰ τὴν προίκισιν ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν δοθεῖσα, καλῶς μετὰ τὸν θάνατόν της παρ' αὐτοῦ ἀνελήφθη καὶ δὲν εἶναι ὑπὸ χρεος εἰς οὐδένα νὰ δώσῃ τι ἐκ κληρονομικοῦ τῆς ἀποβιώσασῃς δικαιώματος.

Ἐπειδὴ ἡ ἑτέρα βάσις ἡ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἐρριμμένη καὶ στηριζομένη εἰς τὸν λόγον, ὅτι τὰ ἐπίδικα κτήματα εἶναι τῆς μητρὸς τῶν ἐναγουσῶν. εἶναι τοσοῦτον σύντομος καὶ ἀόριστος, ὥστε φαίνεται, ὅτι οὔτε οἱ ἐνάγοντες ἐσκόπουν ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ δευτερευούσῃ ταύτῃ βάσει δικαιώματός των νὰ στηριξῶσι τὴν ἐπίδικον ἀξίωσίν των, ὅπως δὲ εἶναι ἀόριστος, διότι δὲν ὀρίζεται πόθεν ἀπέκτησαν αἱ ἐνάγουσαι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διεκδικήσωσι τὴν μητρικὴν περιουσίαν, οὔτε πόθεν ἐγένετο ἡ μήτηρ κυρία τῶν ἐπιδίκων, ἵνα δικαιῶνται καὶ αὐταὶ ὡς διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων της νὰ ἐγείρωσι τὴν προκειμένην ἀγωγὴν· καὶ ὀρίζεται μὲν κατὰ τὴν ἀγωγὴν διὰ τῶν προτάσεων, ἐν αἷς γίνεται μνεῖα ὅτι ὡς κληρονόμοι τῆς μητρὸς των διεκδικοῦσιν αἱ ἐνάγουσαι τὰ ἐπίδικα κτήματα, ἀλλ' ἡ προσθήκη αὕτη δὲν ἀναπληροῖ τὴν ἀοριστίαν τῆς ἀγωγῆς,

1) Διότι κατὰ τὸν νόμον πρέπει ἐν τῷ δικογράφῳ τῆς ἀγωγῆς νὰ περιγράφηται ἀκριβῶς καὶ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς καὶ οὐχὶ νὰ ὀρίζηται διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου, καὶ

2) Διότι καὶ μετὰ τῶν πρωτοδίκων προτάσεων ἐξακολουθεῖ νὰ ἴηαι ἀόριστος ἡ ἀγωγή, μὴ ἀναφερομένου τίνι τρόπῳ περιῆλθε τῇ μητρὶ τῶν ἐναγουσῶν ἡ κυριότης τῶν ἐπιδίκων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀπορριπτέα ἡ ἀγωγή ὡς

πρὸς μὲν τὴν πρώτην αὐτῆς βᾶσιν ὡς στερουμένην νομίμου λόγου, ὡς πρὸς δὲ τὴν δευτέραν, διότι εἶναι ἀόριστος.

Δ ι ᾶ τ α ὕ τ α .

Ἀπορρίπτει τὴν προκειμένην ἀγωγὴν ὡς στερουμένην νομίμου λόγου καὶ ὡς ἀόριστον κλπ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεδόθη πρὸς τὰς ἐναγούσας αἰτινες ἐξεκάλεσαν αὐτὴν, πλὴν ἢ ἔρεσις των ἀπεριόβη ἐρήμην αὐτῶν ὡς ἀνυποστήρικτος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 176 τοῦ 1877 ἀποφάσεως τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, ἧτις ἐπεδόθη αὐταῖς καὶ δὲν ἀνεκόπη, κατασταθεῖσα οὕτω τελεσιδίκος καὶ ἀμετάκλητος.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως καὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν Ἐφετῶν ἐπεδόθη αὐταῖς καὶ μὴ ἀνακοπεῖσα κατέστη τελεσιδίκος καὶ ἀμετάκλητος, ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην αἰ. ἐνάγουσαι, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν γεγονότων ὅτι μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ἦτοι τὴν 8 Φεβρουαρίου 1879 ὁ Δημήτριος Μπαρμπέρης ἢ Λιασκόγαμβρος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀγγελῆς ἐπώλησαν οὐχὶ τὰ ἤδη διεκδικούμενα καὶ τότε εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ κυριότητα ἀνήκοντα κτήματα, τὰ ὅποια οὐδεμίαν σχεδὸν εἶχον ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν εἰς θέσιν Παλιουργιᾶ τῶν Πατρῶν ἰδιόκτητον ἀμπελον, (τὴν ὁποίαν ἐπίσης διεξεδίκουν διὰ τῆς ἄνω μηθεσίσης ἀγωγῆς πρὸς τὸν Βασίλειον Ἀνδρικόπουλον Συμβολαιογράφον καὶ κάτοικον Πατρῶν ἀντὶ δραγμῶν 2,715 καὶ 26 ο/ο καὶ εἰς τὸ συμβόλαιον τῆς ἀγοροπωλησίας παρέστησαν καὶ συνεβλήθησαν καὶ αἰ ἐνάγουσαι, ἠμολογήσασαι ὅτι κἐπὶ τῆς πωληθείσης ἀμπέλου δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν τινα καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὡς κυρίους καὶ διακατόχους αὐτῆς τοὺς πωλητὰς καὶ τὴν παροῦσαν πώλησιν ἀπρόσβλητον, ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ἀποβιωσάσης μητρὸς των καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὡς κύριον τῆς μητρικῆς των περιουσίας τοῦ λοιποῦ τὸν ἀδελφὸν των Ἀγγελῆν Λιασκόπουλον. Ταῦτα ἀποδεικνύονται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,275 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Λεωνίδα Μ. Κούκα, ὥστε κατὰ τὸ συμβόλαιον τοῦτο οὐδεμία πλέον εἰκὴ ὑρί-

στατο έκκρεμής μεταξύ των και είχαν αποδεχθῆ ὄχι μόνον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου, πρὸς δὲ καὶ ρητῶς εἶχον παραιτηθῆ πάσης ἀξιώσεώς των.

Κατόπιν ὁ Δημήτριος Μπαρμπέρης ἢ Λιασκόγαμβρος, ὅστις κατεῖχε τὴν ἐκ στρεμμάτων πέντε σταφιδάμπελον καὶ τὸν ἐκ στρεμμάτων δώδεκα ξηρικὸν ἀγρὸν (ὄνπερ ἀπὸ τοῦ 1874 εἶχε φυτεύσει σταφιδάμπελον) κατὰ παράκλησιν καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Δημοσίου συνεμορφώθη μὲ τοὺς περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν κλπ. νόμους, ἐδήλωσεν αὐτά, ἐγένετο ἡ ἀπαιτούμενη ἐκτίμησις καὶ ἐγένετο εἰδικὸς δικαιοῦχος τοῦ Δημοσίου ὅπερ δι' ὀριστικῶν παραχωρητηρίων τῷ παρεχώρησε τὴν κυριότητα. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Δημήτριος Μπαρμπέρης ἢ Λιασκόγαμβρος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀγγελῆς Λιάσκος ἔχοντες ἀνάγκην χρημάτων ἐδανείσθησαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Βαφιόπουλον μὲ τόκον πληρωτέον εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους πρὸς 12 ο)ο καὶ προστοιχείου τοῦ σταφιδοκάρπου των κλπ. ὡς συνήθως δανείζουσιν οἱ σταφιδοποθηχάριοι.

Μετὰ πάροδον ἐτῶν προσῆλθον πρὸς τὸν Παναγιώτην Παπαϊωάννου παραπονούμενοι ὅτι ὁ Βαφιόπουλος ὄχι μόνον λαμβάνει παρ' αὐτῶν ὑπέρογκον τόκον, ἀλλὰ τοὺς ἀδικεῖ καὶ εἰς τὴν πώλησιν τοῦ σταφιδοκάρπου των, καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ καταβάλλῃ τὰ πρὸς τὸν Βαφιόπουλον χρεῖα των, γενόμενος ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων του καὶ λαμβάνων παρ' αὐτῶν μετριώτερον τόκον, καὶ οὕτω ὁ Παπαϊωάννου ἐνδύς εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν χρεῖα των, τοὺς ἐδάνεισεν ἄνευ προστοιχείου σταφιδοκάρπου, διότι οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἔμπορος, οὐδ' ὀπωσθήποτε ἐμπορεύθη, μὲ τόκον πρὸς 10 ο)ο ἐτησίως πληρωνόμενον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Παρελθόντων ἰκανῶν ἐτῶν καὶ μὴ πληρωνομένων τῶν τόκων, ὁ Παπαϊωάννου ἐπέβαλε κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων ὡς ἀνωτέρω περιγραφόμενων κτημάτων, κατόπιν τῆς ὁποίας κατασχέσεως ὁ ὀφειλέτης Ἀγγελῆς Λιάσκος συνώμωσε μετὰ τῶν Σόλα κλπ. νὰ εὑρωσι τρόπον νὰ ματαιώσωσιν αὐτὴν, καὶ ὁ μὲν Παπαϊωάννου νὰ μὴ λάβῃ τὰ χρήματά

του, αὐτὸς δὲ τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Σόλα καὶ λοιπῶν νὰ διακατέχῃ καὶ νέμηται τὰ κτήματα· καὶ πρὸς τοῦτο οἱ Σόλα καὶ λοιποὶ ἀπηύθυναν πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον διεκδικητικὴν ἀνακοπὴν, διεκδικοῦντες τὰ κτήματα ὡς ἴδια αὐτῶν καὶ ἤτῃσαντο καὶ τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀλλ' ὁ τότε Πρόεδρος κατανοήσας τὰ μηχανήματά των δὲν ἐπέτρεψεν ἀναστολὴν καὶ ὁ πλειστηριασμὸς ἐξετελέσθη, κατακυρωθέντων τῶν κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Παπαϊωάννου, ὅστις ἀνεξαρτήτως τῶν δραχμῶν δεκατριῶν χιλιάδων καὶ πλεόν, τὰς ὁποίας εἶχε καὶ ἔχει λαμβάνειν, κατέβαλε καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλλληλόν καὶ ἐτέρας δραχμὰς 5,277 καὶ 65 ο)ο τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ Δημόσιον, ὁ κλητῆρ δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως, ὁ Συμβολαιογράφος καὶ ἄλλοι προηγούμενοι αὐτοῦ δανεισταί· οὕτω δὲ ὁ Παπαϊωάννου ἔλαβε περίληψιν τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως καὶ δυνάμει αὐτῆς ἐγκατεστάθη.

Εἰρήσθη δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς κατοσχέσεως καὶ ἐντεύθεν ὁ ὀφειλέτης Ἀγγελῆς Διάσκος μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ Σόλα καὶ λοιπῶν δὲν ἔπαυσαν νὰ κατεργάζωνται πῶς καὶ τίνι τρόπῳ δύνανται εὐκολώτερον καὶ ἀνετώτερον καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δεδικοσμένου νὰ μένωσι κύριοι τῶν κτημάτων χωρὶς νὰ δώσωσι λεπτόν πρὸς τὸν Παπαϊωάννου, καὶ πρὸς τοῦτο ἐμηχανεύθησαν νὰ ἀναβιώσωσι καὶ ἀνεβίωσαν τὴν πρό δεκαεπταετίας περατωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 176 τοῦ 1877 ἀποφάσεως τοῦ Ἐρετείου Πατρῶν καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,275 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Μ. Κούκα, καθὰ ἄνω εἴρηται, δίκην. Τὴν ἀνεβίωσαν δὲ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Συνέταξαν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 176 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Ἐρετείου ἐκ μέρους τοῦ Σόλα κλπ. χρονολογουμένην ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1893 κατὰ τοῦ Ἀγγελῆ Διάσκου, ὡς κληρονόμου τοῦ Δημητρίου Μπαρμπέρη ἢ Λιατκογάμβρου, ἐνέγραψαν αὐτὴν εἰς τε τὸ βιβλίον τῶν ἀνακοπῶν καὶ τὸ πινάκιον τῶν συνήθων, καὶ ἐκαιροφύλακτον, ὅπως δικάσωσιν αὐτὴν ἐρήμην καὶ ἐπιτύχωσιν ἀποφασίς ὑπὲρ αὐτῶν, μετὰ τοῦτο συντάξωσι καὶ ἐπίδοτήριον ἐπι-

δόσεως τῆς ἐρημῆν ἀποφάσεως πρὸς τὸν δῆθεν ἀντίδικόν των Ἀγγελῆν Λιάσκον, καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς πρὸς ἀνακοπήν προθεσμίας, ἐκτελοῦντες δῆθεν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου, καταλάβωσι τὰ κτήματα τοῦ Παπαϊωάννου.

Εὐτυχῶς ὁμως καὶ ὄλως ἀπροσδοκῆτως τὰ πονηρὰ καὶ δόλιχα ταῦτα τεχνάσματά των ἐφωράθησαν ὄλως τυχαίως, καθόσον ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ δίκηγόρος καὶ πληρεξούσιος τοῦ Παπαϊωάννου παρατηρῶν τὸ πινάκιον τῶν συνήθων δι' ἄλλας του ὑποθέσεις καὶ ἰδὼν ἐν αὐτῷ σημειουμένους τοὺς ἀνωτέρω διαδίκους, ὑπεπέευθεὶς παρετήρησε τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου καὶ ἐξ αὐτῆς ἐπέισθη, ὅτι ὁ καυγᾶς ἦτο διὰ τὰ κτήματα τοῦ Παπαϊωάννου, ἀμέσως δὲ ἐκοινοποίησε ἔγγραφον παρεμβάσεως εἰς τὴν δίκην, καὶ ἐπρότεινε τὰ ἀκόλουθα :

1) Ὡς ἐνυπόθηκος δανειστής καὶ ὡς γενόμενος κύριος τῶν ἐνυποθήκων καὶ ἐπίδικων κτημάτων ἔχει δικαίωμα νὰ προτείνῃ ὄχι μόνον ὅσας ἐνστάσεις καὶ δικαιώματα ἠδύναντο νὰ προτείνουσι οἱ ὀφειλέται καὶ προκτήτορες του, ἀλλὰ καὶ ἰδίας ἐνστάσεις καὶ ἰδία δικαιώματα, μολόντι ταῦτα ἠδύναντο καὶ δύνανται νὰ προτείνουσι καὶ οἱ ὀφειλέται καὶ προκτήτορες του, διότι μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν καὶ μετὰ τὴν ἐρήμῆν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου ὑπεισηλθον εἰς τὴν θέσιν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ πράγματι κατόχου καὶ κυρίου τῶν κτημάτων δημοσίου καὶ ἐγένοντο κύριοι αὐτῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ βασίμου ἢ μὴ ἂν ἡ προῖξ ἐπιστρέφεται τῷ πατρὶ ἢ τοῖς κληρονόμοις.

2) Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7275 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Λ. Κούκα ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἀντίδικοι ἀπεδέχθησαν τὴν ὑπ' ἀριθ. 176 ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου καὶ τὴν ἐκκαλουμένην ὑπ' ἀριθ. 1283 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ συνεπῶς ἡ ἀνακοπή, ἡ ἔφεσις καὶ ὄλα ἐν γένει τὰ δικαιώματά των εἶνε ἀπαράδεκτα.

3) Τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους.

4) Ἡ διεκδικητικὴ ἀγωγή ἀνήκει εἰς μόνον τὸν κύριον τοῦ κτήματος καὶ ἐν πρόκειμένῳ εἰς τὴν ἐπίδικον ἀγωγήν.

ὄχι μόνον δὲν ἀναφέρονται ποσῶς στοιχεῖα κτήσεως κυριότητος, τῆς ὀθθεν κληρονομουμένης των ἢ καὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν διὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ παρὰ τῆς ὀθθεν κληρονομουμένης των διὰ τοῦ ὑπ ἀριθ. 1529 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Μ. Σαγιαῖ ὅτι τὰ ἐπίδικα κτήματα ἦσαν ἐθνικά καὶ συνεπῶς ἀνήκον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

5) Ὅτι ἡ ἀγωγή εἶνε ἀκυρος καὶ ἀπαράδεκτος, μὴ ἔχουσα αἴτησιν ὅπως ἀναγνωρισθῶσι κύριοι καὶ ὡς στερουμένη τῶν οὐσιωδῶν στοιχείων τῶν ἀριθρ. 533—535 Πολ. Δικ.

6) Οὐδαμοῦ τῆς ἀγωγῆς ἀναφέρονται στοιχεῖα διεκδικήσεως κληρονομαιῶν, διότι δὲν ἰσχυρίζονται δι' αὐτῆς, ὅτι ταῦτα κατείχοντο παρὰ τῆς Βασιλικῆς Σπηλιωτοπούλου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς, ὡς κυρίας, ἄλλως τε καὶ αὕτη παραλύει διὰ τῆς ὁμολογίας των ὅτι τὰ κτήματα ἦσαν ἐθνικά.

7) Ἀφοῦ τὰ κτήματα κατὰ τὰς ὡς εἴρηται ὁμολογίας των ἀνήκον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἔπεται ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν ἀντιδίκων ἀν ἤτον ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις, οὐχ ἤττον αὕτη δὲν ἠδύνατο, οὔτε δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ παράκλησιν τοῦ ὁποίου κατείχε ταῦτα ὁ ἀρχικῶς ἐναγόμενος Μπαρμπέρης ἢ Λιασκόγαμβρος, ἐπομένως ἀφοῦ τὸ κύριον αὐτῶν Δημόσιον μετὰ τὴν δίκην καὶ τὰς προσβαλλομένας ἀποφάσεις δι' ὀριστικῶν παραχωρητηρίων παρεχώρησε τὰ κτήματα κατὰ κυριότητα πρὸς τὸν Μπαρμπέρην ἢ Λιασκόγαμβρον δὲν ἠδύνατο οὔτε δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπόφασις τις κατ' αὐτοῦ, ὡς εἰδικοῦ δικαιοδόχου τοῦ Δημοσίου, κατ' ἐπακολούθησιν δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη καὶ κατὰ τοῦ Παπαϊωάννου τοῦ ὑπεισελθόντος εἰς τὴν θέσιν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Μπαρμπέρη ἢ Λιασκόγαμβρου καὶ ὅπως τὸ Δημόσιον ἠδύνατο νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην, νὰ ζητήσῃ νὰ ἀναγνωρισθῇ διακάτοχον καὶ κύριον τῶν κτημάτων καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς, οὕτω καὶ ὁ Παπαϊωάννου ὡς εἰδικὸς δικαιοδόχος τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ τοῦ Δημοσίου.

8) Ἡ κυριότης τῶν γαιῶν τοῦ Δημοσίου δὲν περιέρχεται εἰς τοὺς κατόχους δι' αὐτῶν καὶ μόνων τῶν δηλώσεων,

ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἔκδοσις παραχωρητηρίου, ἔγκρισις αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑπογραφή παρὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, μεταγραφή τοῦ Παραχωρητηρίου, καταβολή τιμῆματος, ὑπογραφή ὁμολογιῶν κλπ. καὶ τοιαῦτα δὲν συντρέχουσιν ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Σπηλιωτοπούλου καὶ τῶν ἄλλων κληρονόμων τῆς Σόλα κλπ. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Παπαϊωάννου καὶ τοῦ δικαιοπαρόχου του, μολονότι οὔτε δηλώσεις εἶχον ποιήσει ἡ Βασιλικὴ Σπηλιωτοπούλου καὶ οἱ ἄλλοι κληρονόμοι τῆς.

9) Ἡ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1229 συμβολαίου παραχώρησις τῶν γαιῶν λόγῳ προικῶς ἀφομοιοῦται πρὸς πώλησιν καὶ διότι αἱ γαῖαι ἀναμφισβητήτως ἦσαν ἐθνικαί, ἢ προίκισις καὶ πώλησις αὐτῆ εἶνε ἄκυρος (ἐδαφ. β'. ἀρθρ. 7 τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1871 ΥἸΑ. Νόμου περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως ἐθνικῶν γαιῶν).

10) Ἀποκροῦει ἀπάσας τὰς ἤδη τεθειμένας βάσεις τῆς ἀγωγῆς ὅτι δῆθεν ἡ Βασιλικὴ Σπηλιωτοπούλου ἦτο χειράφετος κατὰ τὴν προίκισιν καὶ ὅτι κατ' ἔθιμον κληρονομεῖται ἀπὸ τὰς ἀδελφάς, ὡς μὴ ὑπαρχούσας εἰς τὸ ἀρχικὸν δικόγραφον αὐτῆς καὶ ὡς μεταβαλοῦσας τὴν βάση τῆς ἀγωγῆς καὶ ὡς μὴ προταθείσας Πρωτοδίκως.

11) Ὅτι τῶν διὰ τῆς δευτέρας βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἐξασκουμένων δικαιωμάτων παρητήθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 7275 συμβολαίου.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρεμβάσεως οἱ Σόλας κ.λ.π. ἰδόντες ὅτι τὰ δόλια καὶ πονηρὰ τεχνάσματά των ἀπεκαλύφθησαν, ἀνέκρουσαν πρῶμναν, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐπέσπευδον οὐδὲ ἐπισπεύδουσι τὴν εἰρημένην δίκην, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν στρεψόδικον ἔνστασιν ἐπρότεινον καὶ προτείνουν διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ αὐτή.

Εἰρήσθω δὲ ὅτι συνεργοὶ τῶν ἀνωτέρω μηχανημάτων καὶ τεχνασμάτων εἶνε καὶ οἱ Γεώργιος, Ἀθανάσιος καὶ Κωνσταντῖνος ἀδελφοὶ Π. Δρούκα, οἵτινες ἐμπορεῦνται ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Γεώργιος Π. Δρούκας, πρὸς δὲ καὶ ὁ Χαράλαμπος Μιχαλόπουλος διότι ἔκτοτε ἅπαντες οὗτοι ἤρχισαν νὰ ἐξυβρίζωσι καὶ ἐξακολουθοῦν ἐξυβρίζοντες τὸν Παναγιώτην

Παπαϊωάννου, ὡς πλεονέκτην, τοκογλύφον καὶ ὄσας ἄλλας ὑβριστικὰς λέξεις δύναται τις νὰ φαντασθῆ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἠγόρασε τὰ κτήματα τοῦ Ἀγγελῆ Λιάσκου ἔχοντα ἀξίαν πενήκοντα χιλιάδων!!! ἀντιμόνον πέντε! καὶ ἀπειλοῦντες ὅτι ἂν δὲν τὰ ἐγκαταλείψῃ, οἱ Σόλας κ.λ.π. θὰ φονεύσωσι ἢ αὐτὸν ἢ ἓν ἐκ τῶν τέκνων του.

Ταῦτα ἐκήρυττεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ Παναγιώτης Μπουρδόπουλος στεντορεῖα τῆ φωνῆ ἐν τινι καταστήματι, τὸν ὁποῖον ἠκούσεν παρατυγῶν ὁ δικηγόρος κ. Ἀντώνιος Γ. Σταθακόπουλος ὅστις ἐκ μακρᾶς πείρας γνωρίζων, ὅτι αἰ τοιαῦται ὑβρεῖς εἶνε ὄλως ἀδικοὶ καὶ γνωρίζων τὸν χαρακτήρα τοῦ Παναγιώτου Παπαϊωάννου ἀνέλαβε νὰ διαψεύσῃ αὐτὸν καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ ἔχη γνώσιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ τῷ εἶπεν «ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ πείσω τὸν Παπαϊωάννου ὅπως συντάξῃ πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τῷ πληρώσωσι ὄσα χρήματα κατέβαλεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, τὸ δάνειόν του μετὰ τῶν τόκων καὶ τὰς δαπάνας τῆς καλλιεργείας τῶν κτημάτων, ἀραιρουμένων βεβαίως ὄσων ἠθέλεν εἰσπράξει ἀπὸ καρπῶν, νὰ ἐπιστρέφῃ τὰ κτήματα, χαρίζων αὐτῷ καὶ ὄραχ. χιλίας ἐκ τῶν τόκων», ὅπερ καὶ ἤδη προσφέρεται ὁ Παπαϊωάννου νὰ ποιήσῃ προθύμως λαμβάνων ὅμως τὰ χρήματά του. Ἐν τῷ μεταξύ προσῆλθε καὶ ὁ Ἀγγελῆς Λιάσκος καὶ ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Σταθακοπούλου, ὑποσχεθεὶς νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῶν δικηγόρων του Ἀνδρέου Τσάμη καὶ Δημητρίου Σταυροπούλου.

Κατόπιν ὁ δικηγόρος Σταθακόπουλος προσεκάλεσε τὸν Παπαϊωάννου καὶ τῷ ἀνήγγειλε τὰ λεχθέντα, ὅστις Παπαϊωάννου ἀσμένως ἐδέχθη τὴν παρὰ Σταθακοπούλου γενομένην ὑπόσχεσιν. Οὗτος δὲ ὁ Σταθακόπουλος ἀνήγγειλε ταῦτα πρὸς τε τὸν Παναγ. Μπουρδόπουλον καὶ τὸν Ἀγγελῆ Λιάσκον τοὺς ὁποίους καὶ περιέμενεν πρὸς σύνταξιν τοῦ ἀπαιτουμένου συμβολαίου, ὅπερ ὅμως δὲν ἐγένετο, διότι παρουσία καὶ τοῦ δικηγόρου κ. Ἀναστασίου Κ. Εὐσταθίου, ὁ δικηγόρος κ. Α. Τσάμης ἀπέτρεψεν τὸν Ἀγγελῆν Λιάσκον καὶ τοὺς Σόλαν κλπ. ματαιώσας οὕτω τὸν συμβιβασμὸν.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω οἱ Σόλας καὶ λοιποὶ, συμβουλῆ τοῦ δι-

κηγόρου Α. Τσάμη ὄχι μόνον διετάραττον καὶ διαταράττουσιν τὴν διακατοχὴν τοῦ Παπαϊωάννου, ἀλλὰ προέβησαν καὶ εἰς τὰ ἐξῆς ὀδύσια καὶ πονηρὰ τεχνάσματα.

Ὁ Γεώργιος Δρούκας συνέταξε συμβόλαιον μετὰ τῶν Σόλα κλπ. ὅτι δῆθεν ἐδάνεισεν αὐτοὺς πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων δραχ. χιλίας καὶ τοίων κτημάτων ; ἐκείνων τὰ ὅποια, πολλοὺς μῆνας πρότερον, εἶχον πλειστηριασθῆ καὶ κατακυρωθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Παπαϊωάννου ὑπὸ τὰς ὀφεις καὶ αὐτοῦ τοῦ Γεωργίου Δρούκα. Οὗτος δὲ ὁ Γεώργιος Δρούκας ἐκτελῶν τὸ ὡς εἴρηται εἰκονικὸν συμβόλαιον τὴν 1 Ἰουνίου 1894 ἐπέβαλε κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῶν κτημάτων τοῦ Παπαϊωάννου ὡς ἀνηκόντων δῆθεν εἰς τοὺς Σόλα κλπ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Παπαϊωάννου ἀνέκοψε τὴν κατάσχεσιν τοῦ Γ. Δρούκα καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον ἠχύρωσεν αὐτὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2545 τοῦ 1894 ἀποφάσεώς του, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁποίας οἱ ἴδιοι Σόλας κλπ. καὶ ὁ Ἀθανάσιος Δρούκας συνέταξαν περὶ τὴν 7ην ὥραν μ. μ. τῆς 23 Ἰουλίου 1894 ἕτερον συμβόλαιον ὅτι ἐδανείσθησαν δῆθεν ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιον Δρούκαν δραχ. ὀκτακοσίας πρὸς καλλιέργειαν τῶν αὐτῶν κτημάτων, συνεφώνησαν νὰ ἦνε ἀμέσως ἐκτελέσιμον τὸ μνησθὲν συμβόλαιον καὶ ἰδοὺ ἀμέσως μετὰ 14 ὥρας ἀπὸ τῆς συντάξεως καὶ ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου τούτου, ἐμφανίζεται ἐπὶ τῶν κτημάτων κλητῆρ ἐπιβάλλων δῆθεν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ καρποῦ καὶ αὐθρεῖ τὴν 24 Ἰουλίου 1894 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. ὥρας οἱ Σόλας, Πετρόπουλος, Λαμπίρης καὶ λοιποὶ μετ' ἄλλων κατοίκων ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου καὶ ἐκ τῶν χωρίων Τσαπλανεῖκα καὶ Μιντιλόγλι ἀνερχομένων περὶ τοὺς πεντήκοντα, τῶν πλείστων φερόντων ὄπλα καὶ ἀπειλούντων τὸν Παπαϊωάννου καὶ τοὺς ἀνθρώπους του ὅτι θὰ τοὺς φονεύσωσι, εἰσέρχονται εἰς τὴν σταφιδάμπελον Παπαϊωάννου, τρυγοῦσι τὸν καρπὸν ὅλως ἄωρον (καθόσον τὸν ἐτρύγησαν 10 ἡμέρας πρὸ τοῦ συνήθους τρυγετοῦ) ἀρπάζουσιν αὐτὸν καὶ δὲν ἀπλώνουσιν εἰς τὰ συνήθη ἀλώνια τοῦ κτήματος, ἀλλὰ 1500 περίπου μέτρα μακρὰν εἰς τὰ ἀλώνια τοῦ Ἀνδρέου Λαμπίρη. Εἰδοποιηθεῖσα δὲ ἡ Μοιραρχία κατέσχε καὶ ἐφύλαττε τοῦτον

μέχρι τῆς ἀποξηράνσεως καὶ παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν συμβολαιογράφον Πατρῶν Ἀθηνόδωρον Σωτηριάδην, ἔνθα καὶ εἰσέτε μένει.

Δίκης γενομένης καὶ μεταξύ τοῦ Ἀθανασίου Δρούκα καὶ τοῦ Παπαϊωάννου ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 3047 τοῦ 1894 ἔτους ἀπόφαισις τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, δι' ἧς ἐπεβλήθη ὄρκος εἰς τὸν Ἀθανάσιον Δρούκα περὶ τῆς εἰκονικότητος τοῦ ἐκτελουμένου συμβολαίου καὶ τοῦ δι' αὐτοῦ συνομολογηθέντος δῆθεν δανείου του ἐκ δραχ. ὀκτακοσίων, τοῦ συνομολογηθέντος κατὰ εἶπομεν ἀνωτέρω τὸ Σάββατον ὥραν 7ην μ. καὶ ἐκτελεσθέντος τὴν ἐπομένην ἤτοι τὴν Κυριακὴν ὥραν 9 π. μ. ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ δώσῃ τὸν ὄρκον τοῦτον καὶ περιωρίσθη, ὄρκισθεὶς, ὅτι μόνον δραχ. πενήτηντα ἔχει λαμβάνειν καὶ οὐχὶ ὀκτακοσίας καὶ αἱ 50 δραχ. αὐταὶ πιθανὸν νὰ ἦνε οὐχὶ δάνειον, ἀλλὰ αἱ δραγμαὶ τὰς ὁποίας ἐδαπάνησε διὰ τὴν ὡς εἴρηται πονηρὰν καὶ ὀλίγον κατὰ χε-
σιν εἰς τὸν κλητῆρα καὶ μάρτυρας κλπ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω δραμάτων καὶ σικηρῶν, ἤτοι τὸν 7ῆσιον τοῦ 1894 ὁ Παπαϊωάννου μετέβη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῶν Ἑρετῶν, τὸν παρεκάλεσε καὶ διέταξε τὴν κατὰ προτίμησιν συζήτησιν τῆς ψευδοανακοπῆς τῶν Σίλα κλπ. κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 176 τοῦ 1877 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου εἰς τὴν ὁποίαν καὶ οὗτος ὁ Παπαϊωάννου παρενέβη. Ἀλλὰ φεῦ! ὁ δικηγόρος Α. Τσάμης πάντα λίθον κινεῖ νὰ μὴ δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις κατ' οὐσίαν καὶ πάντα ἀπρεπεῖ τὸν μεταχειρίζεται νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ αὐτὸν τὸν δικηγόρον ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἀντιδικόν του Ἀντώνιον Σταθακοπούλου καὶ ἰδοὺ ἀρνεῖται νὰ καταθέσῃ προτάσεις, ἀρνεῖται νὰ καταθέσῃ τὰ δικόγραφα του, ἐρωτᾶται παρὰ τοῦ δικηγόρου Σταθακοπούλου πολλὰς ἡμέρας πρότερον, ἂν θὰ καταθέσῃ ἀγωγὴν καὶ ἀπαντᾷ ὄχι καὶ ὁμῶς κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐξάγει ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ δικόγραφου, στενογεγραμμένον ἐπὶ ἐνὸς φύλλου χαρτοσήμου, (ὅπερ ἐὰν ἐγράφετο, ὡς συνήθως γράφονται τὰ δικόγραφα, δὲν θὰ ἤρκουν τοῦλάχιστον τρία φύλλα) διότι ἦτο γεγραμμένον ὀλόκληρον ἰδίᾳ

αὐτοῦ χειρὶ καὶ ἐν τέλει ἐπικυρωμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἀπὸ 28 Μαΐου 1874 πρωτοτύπου ἀγωγῆς τῶν Σόλα κλπ. ἧτις εἶχε συνταχθῆ καὶ ὑπογραφῆ παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος δικηγόρου Σπήλιου Μιχαλακοπούλου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τούτου δικογράφου ὄχι μόνον μετέβαλε τὰς ὑπαρχούσας βάσεις τῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' εἶχε προσθέσει καὶ ὄχι ὀλιγωτέρας τῶν δέκα ἐτέρων βάσεων, ἐφ' ὧν δὲν εἶχε δῆθεν δικάσει τὸ Πρωτοδικεῖον. Τοῦτο ἰδὼν ὁ δικηγόρος Σταθακόπουλος ὄχι μόνον ἠμυσιβήτησε τὴν ἀκρίβειάν του, ἀλλὰ καὶ ὡς πλαστὸν τὸ προσέβαλε, ἐπικαλεσθεὶς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πλαστότητος τὰ ἱστορικὰ τῶν ἀποφάσεων Πρωτοδικείου καὶ Ἑφετείου.

Ταῦτα ἰδὼν καὶ ἀκούσας ὁ Ἀνδρέας Τσάμης ἠναγκάσθη ἄκων ν' ἀποσύρῃ τὸ ὡς εἴρηται ἀνακριβὲς καὶ δόλιον ἀντίγραφον ἀγωγῆς, μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καὶ τὸ Ἑφετεῖον Πατρῶν ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 733 τοῦ 1894 ἀπόφασίν του, διατάξαν ἀποδείξεις περὶ τῆς ταυτότητος τῶν κτημάτων καὶ συνεπεῖα αὐτῆς ἐξητάσθησαν καὶ ἐβεβαίωσαν τοῦτο πλεόν τῶν ὀκτῶ μαρτύρων, ἐν οἷς καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν χωρίων ἀπεδεικνύετο δὲ τοῦτο καὶ ἐκ πλείστων δημοσίων ἐγγράφων, πλὴν κατὰ τὴν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν οἱ Σόλας καὶ λοιποὶ πρὸς διαιωνίσιν τῆς δίκης ἐπήγαγον ὄρκον πρὸς τὸν Παπαϊωάννου, τὸν ὁποῖον τῷ ἐπέβαλε τὸ Ἑφετεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 363 ἀποφάσεώς του.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην οἱ Σόλας καὶ λοιποὶ ἤρχισαν νὰ διαταράττωσιν τὴν διακατοχὴν τοῦ Παπαϊωάννου, καὶ ἐπὶ ἐτέρου κτήματος μὴ ἐπιδίκου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει φρέαρ, δπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν ἐπιτοπίου μεταβάσεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Παπαθεοδωροπούλου μετὰ τῶν δικηγόρων Ἀνδρέου Τσάμη, πληρεξουσίου τοῦ Σόλα καὶ λοιπῶν, Θάνου Μαρέτη καὶ Ἀντωνίου Σταθακοπούλου πληρεξουσίων τοῦ Παπαϊωάννου· ἐκεῖ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς καίτοι εἶδεν ἰδίους ὀφθαλμοῖς, ὅτι πρὸ τῶν οἰκιῶν Σόλα, Λαμπιρη καὶ λοιπῶν ὑπάρχει ἕτερον φρέαρ, καθ' ὃ κατωτέρω λεγθήσεται, οὐχ' ἦττον ἀπεπειράθη συμβιβαστικὴν λύσιν, προτίνας νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὴν ἀξίαν τοῦ φρέατος πρὸς τὸν

Παπαϊωάννου, καὶ τὴν δωρήσῃ εἰς τὴν κοινότητα· Ἄλλ' ὁ Παπαϊωάννου ἐθεώρησε τοῦτο ἐξευτελιστικὸν δι' ἑαυτόν. Μεθ' ὃ ὁ δικηγόρος Ἀντώνιος Σταθακόπουλος ἀντὶ τοῦτου προέτεινε τὴν ἐξῆς συμβιβαστικὴν λύσιν, νὰ παραιτηθῶσιν οἱ Σόλας καὶ λοιποὶ τῆς ψευδοευστάσεως, ἢν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπρότεινεν ὁ Τσάμης περὶ μὴ ταυτότητος τῶν κτημάτων, δι' ἣν περ εἶχεν ἐπιβληθῆ ὄρκος πρὸς τὸν Παπαϊωάννου νὰ συζητηθῆ ἡ ὑπόθεσις κατ' οὐσίαν καὶ εἴτε ὑπὲρ αὐτοῦ, εἴτε κατ' αὐτοῦ εἶνε ἡ ἀπόφασις τῶν Ἐφετών, νὰ δωρήσῃ αὐτὸς τὸ φρέαρ. Συνάμα δὲ ὁ αὐτὸς Σταθακόπουλος ἐπέδειξε παρουσίαν καὶ τοῦ Τσάμη τὰ ἐπίδικα κτήματα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα κ. Παπαθεοδωρόπουλον, προκαλέσας τὸν Τσάμην νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἄλλα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀγγελῆ Λιάσκου, ἀλλ' εἰς τοῦτο ὁ Τσάμης ἔμεινεν ἀναπολόγητος καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα κ. Παπαθεοδωρόπουλον ὅτι ἀπὸ προφανεστάτης στρεψοδικίας διαφιλονεικεῖ τὴν ταυτότητα διὰ νὰ λάβωσι οἱ ἐντολεῖς τοῦ Σόλας καὶ λοιποὶ τοὺς καρπούς.

Ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθέντων προκύπτει μέχρι τοῦ σημείου τούτου αἱ ἔριδες μετὰ τῶν Σόλα καὶ λοιπῶν καὶ Παπαϊωάννου περιωρίζοντο περὶ τῆς διακατοχῆς καὶ κυριότητος τῶν ὡς εἴρηται δεκαπέντε περίπου στρεμμάτων σταφιδάμπελου καὶ εἰς διαταράξεις ἐκ μέρους τῶν Σόλα καὶ λοιπῶν καὶ εἰς ἀπειλὰς αὐτῶν, ὅτι θὰ φρεύσουν τὸν Παπαϊωάννου καὶ τοὺς υἱοὺς του, καὶ ἐπίστευον οἱ Σόλας καὶ λοιποὶ ὅτι διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν διαταράξεων θὰ ἀναγκάσωσι τὸν Παπαϊωάννου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῶν Σόλα καὶ λοιπῶν· οὐδεὶς δὲ λόγος ἐγένετο καὶ οὐδεμίαν φιλονεικίαν περὶ φρέατος καὶ ὕδατος, διότι ἐγγύτατα τῶν οἰκιῶν τοῦ Σόλα, Λαμπίρη καὶ λοιπῶν, ἦται ἐν ἀποστάσει πέντε ἕως δέκα τὸ πολὺ μέτρων ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει φρέαρ μηδέποτε στερεῦσαν, ἔχον ἄφθονον καὶ ἄριστον ὕδωρ, ἐπαρκοῦν οὐχὶ διὰ μόνον ὀκτῶ οἰκογενείας ἐξ ὧν σύγκειται τὸ χωρίον Παυλόκαστρον, ἀλλὰ καὶ διὰ ἑκατὸν καὶ πλέον, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ ὑπάρχουν καὶ ἕτερα τρία ἐν τῷ χωρίῳ φρέατα. Ἄλλὰ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 363 ἀποφάσεως τοῦ

Ἐφετείου δι' ἧς ἐπεβλήθη τῷ Παπαϊωάννου ὁ ὄρκος, τὰ ὄνειρα τῶν Σόλας καὶ λοιπῶν, ὅτι δύνανται διὰ φωνῶν, ἀπειλῶν καὶ διαταράξεων νὰ ἀναγκάσωσι τὸν Παπαϊωάννου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν περιουσίαν του ἤρχισαν νὰ διαψεύδωνται καὶ διὰ τοῦτο ἐμηνευσθήσαν καὶ ἤνοιξαν νέαν φιλονεικίαν, νέας ἔριδας. Δὲν τοὺς ἤρρεσε νὰ ὑδρεύωνται, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκ τοῦ εἰς πόδας τῶν κειμένου φρέατος τοῦ χωρίου τῶν, ἀλλ' ἤρχισαν νὰ καταστρέφωσι τὸ περιτοίγισμα ἐστέρου ἀγροῦ τοῦ Παπαϊωάννου, ἀπέχοντος περὶ τὰ πεντακόσια μέτρα ἐκ τοῦ χωρίου τῶν καὶ τοῦ φρέατός τῶν, διὰ νὰ ὑδρεύωνται ἐκ τοῦ ἐντός τοῦ ἀγροῦ τοῦ Παπαϊωάννου ὑπάρχοντος ἰδιωτικοῦ φρέατος αὐτοῦ, δι' ὅπερ καὶ ἠμποδίζοντο, καθόσον κατέστρεφον τὸ περιτοίγισμα καὶ τὸ σπαρτὸν τοῦ ἀγροῦ. Ἐντεῦθεν προέκυψαν ἔριδες καὶ ἐδέησε νὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν κ. Παπαθεοδώροπουλος, ὅστις ἰδίως ὄμικσιν εἶδεν, ὅτι τὸ φρέαρ τοῦ χωρίου Παυλοκάστρου κεῖται ἐγγύτατα τῶν οἰκιῶν Λαμπύρη Σόλας καὶ λοιπῶν, καὶ ἔχει ἄριστον καὶ ἀφθονώτατον ὕδωρ, ὡς ἄνω εἶπομεν. Κατὰ τὴν ἐκείσε μετάδοσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως οἱ Σόλας καὶ λοιποὶ εἶχον προσκαλέσει καὶ τοὺς κατοίκους τῶν πλησιεστέρων χωρίων Τσαπλαναίικα καὶ Μινδιλογλίου διὰ νὰ φωνάζουν, ὡς καὶ ἐφώναζον ὑπὲρ αὐτῶν, (αἱ γνωστὰ καὶ συνηθέστατα πονηρία τῶν χωρικῶν ! !) νομίζοντες ὅτι διὰ τῶν φωνῶν καὶ ἀπειλῶν ἀποκτῶνται καὶ ἀπόλλυνται κεκτημένα δικαιώματα καὶ ἰδιοκτησίαι.

Μετὰ τοῦτο ἦλθεν ἡ 23 Ἀπριλίου ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ οἱ Σόλας, Λαμπύρης καὶ λοιποὶ, προσλαβόντες καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν πλησίον χωρίων μετέβησαν πρὸς τὸν κύριον Εἰσαγγελέα καὶ διὰ ψευδῶν παραστάσεων τῶν ἰσχυρίσθησαν ὅτι, προκειμένου νὰ τελεσθῇ πανήγυρις ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἕνεκεν τούτου θὰ συρρέουσι κόσμος πολὺς καὶ θὰ λάβωσιν ἴσως ἀνάγκην ὕδατος ἐκ τοῦ πλησίον κειμένου φρέατος τοῦ Παπαϊωάννου, ὡς πλησιεστέρου πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἥτις ἐπανηγυρίζεται τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐπειδὴ οἱ φύλακες τοῦ Παπαϊωάννου πιθανὸν νὰ ἠμποδίζον αὐτοὺς νὰ λάβωσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ρηθέντος φρέα-

τος αὐτοῦ, ἀνάγκη παρίσταται νὰ σταλῆ πρὸς τήρησιν δῆθεν τῆς τάξεως στρατιωτικῆ δύναμις. ὅπερ καὶ ἐπέτυχον, ἀποσταλέντων 4—5 ἀστυφυλάκων μεθ' ἐνὸς ὑπαξιωματικοῦ. Τὴν δὲ ἐμράνισιν τῆς ἐξουσίας ἐξεμεταλλεύθησαν καταλλήλως οἱ χωρικοὶ, διότι ἀντὶ διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀστυφυλάκων νὰ τηρηθῆ ἡ τάξις, θρασυνηθέντες οἱ χωρικοὶ πρέβησαν εἰς παρανομίας, καταστρέφαντες ὑπὸ τὰς ὄψεις καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἀστυφυλάκων τὸ λιθόκτιστον περιτοίχισμα τοῦ κτήματος, ἔνθα κεῖται τὸ φρέαρ χωρὶς προσῶς νὰ λάβωσιν ἀνάγκην ὕδατος, ὑπαρχόντων, ὡς εἴρηται, τεισάρων ἐν ὄλῳ φρεάτων· μεταβὰς δὲ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Παπαϊωάννου ὅπως ἐμποδίσῃ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ἐκεῖ φυλαττόντων ἀστυφυλάκων, ἀπειληθεὶς ὑπ' αὐτῶν ὅτι θὰ σταλῆ δέσμιος, ἐμποδίζων τοὺς χωρικοὺς νὰ καταστρέψωσι τὸν τοίχον. Ταῦτα πάντα πληροπορηθεὶς ὁ Παπαϊωάννου μετέβη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ Ἀστυνομίαν, διεμαρτυρήθη ἐντόνως διὰ τὴν παράνομον καὶ αὐθαίρετον καταστροφὴν τῆς ιδιοκτησίας του ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν, προστατευθέντων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν ἀστυφυλάκων, καὶ τῇ συμβουλῇ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἐπέδωκεν ὁ Παπαϊωάννου μῆνυσιν κατὰ Σόλα καὶ Λαμπίρη ἐπὶ φθορᾷ ξένης ιδιοκτησίας. Μεθ' ὅ μὴ δυνηθέντες οἱ χωρικοὶ καὶ διὰ τῶν μέσων αὐτῶν νὰ τελεσφορήσωσι τὰς δολίαις προθέσεις περὶ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ μηδόλως ἀμφισβητηθέντος δικαστικῶς κτήματος, ἔνθα κεῖται τὸ φρέαρ, ἐπενόησαν καὶ πάλιν νέας προφάσεις καὶ νέας ψευδεῖς ἀναφορὰς πρὸς τὰς ἀρχάς, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως 11ην Μαΐου, προκειμένου νὰ τελεσθῆ πανήγυρις εἰς τὸ μὲν 20 λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπέχον χωρίον Ἀνάληψις ἐζήτησαν ἐκ νέου δῆθεν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἀστυφυλάκας, οἵτινες ἀντὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ χωρίον Ἀνάληψις, ἔνθα ἦτον ἡ ὑπηρεσία των, κατῆλθον ἐν Παυλοκάστρῳ καὶ εἰσελθόντες ἐντὸς τοῦ κτήματος τοῦ Παπαϊωάννου ἔστησαν ἐπὶ τοῦ φρεάτος περὶ οὗ πρόκειται καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις αὐτῶν οἱ χωρικοὶ κατέστρεφον ἐκ νέου τὸ ἀνεγεροθὲν περιτοίχισμα τοῦ κτήματος, ὃ δὲ ἐπιστάτης τῶν κτημάτων Παπαϊωάννου Σ. Μπαρμπέρης ἰδὼν ταῦτα ἐποιήσατο

παρκστάσεις πρὸς τοὺς ἀστυρῦλακας, «διατι εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ κτήματος καὶ ἐν τίνι δικαίωματι ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ καταστρέψωσι τὸν τοῦρον». Οὗτοι δὲ ἀπήντησαν ὅτι ἔχουν ἔγγραφον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὅπως προστατεύσωσι τοὺς χωρικοὺς, ἵνα λαμβάνωσιν ἀκωλύτως ὕδωρ παρὰ τοῦ φρέατος, ἐκδιώκοντες πάντα ὅστις ἤθελεν ἐμποδίσει αὐτοὺς. Τὰ συμβάντα ταῦτα ἐλθὼν ἐνταῦθα ὁ παραστάτης ἀνήγγειλε πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, εἰπὼν μάλιστα αὐτῷ καὶ τὴν ἔγγραφον παραγγελίαν τοῦ κυρίου Εἰσαγγελέως. Βεβαίως ἡ εἰδήσις αὕτη μεγάλως ἐτάραξε τὸν ἰδιοκτήτην Παπακωάννου, ὡς καὶ πάντα ἄλλον ἤθελε ταραξεί, διότι ἡ ἔγγραφος αὕτη παραγγελία χρονολογουμένη ἀπὸ τῆς 7 Μαΐου ἔτεινε νὰ καταργήσῃ τὰ ἀναφαίρετα ἐπὶ τῶν κτημάτων του δικαίωματα κατοχῆς καὶ κυριότητος, ἄλλως τε σεβαστά, ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστα καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτι τοῖς ἀγρίοις λαοῖς, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, καθ' ἣν ἡ ἰδιωτικὴ ἰδιοκτησία εἶνε ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστος καὶ διότι ὁλος ὁ νομικὸς κόσμος γνωρίζει ὅτι ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ οὐδεμίαν δικαιοδοσίαν ἢ ἀρμοδιότητα ἔχει νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ διαφορῶν κατοχῆς καὶ κυριότητος, ἀρμοδίων ὄντων πρὸς τοῦτο τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Συνεπεῖα λοιπὸν ὄλων τούτων μετέβη ὁ Παπακωάννου εἰς τὸν Ἀστυνόμον κ. Νιγογιανόπουλον, παρ' οὗ ἔμαθε καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς Εἰσαγγελίας. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ περὶ τὴν ὕην ὥραν μετέβη καὶ παρὰ τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν ἐπαναλαβὼν τὰς αὐτὰς νομίμους διαμαρτυρίας, ὁ δὲ Ἀντεισαγγελεῦον κ. Παπαδάκης ὁ ἐκδούς τὴν δικταγὴν ὑπεσχέθη νὰ ἀρῇ αὐτήν, ἐν ἣ περιπτώσει πεισθῆ ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα φρέατα, πλην τοῦ περὶ οὗ ἡ ἔρις, καθ' ὅσον τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι ἐν καὶ μόνον φρέαρ ὑπάρχει δηλ. τὸ τοῦ Παπακωάννου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐλέγοντο ταῦτα ἐν τῷ Εἰσαγγελικῷ καταστήματι, ἔλαβε χώραν ἐν Παυλοκάστρῳ ἡ μεταξὺ Λαμπίρη καὶ Σπηλιωτοπούλου, ἀγροφύλακος τοῦ Παπακωάννου, συμπλοκή, οὐχὶ διὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται φρέαρ, ἀλλὰ διότι ἀπὸ πρῶτης καὶ μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης οἱ εἰ-

χον ἀλληλουδρισθῆ καὶ ἀλληλοεπιτεθῆ ἔν τε τῇ πανηγύρει καὶ ἐν Παυλοκάστρῳ μ. μ. καθ' ἣν πρῶτος ὁ τραυματισθεὶς Λαμπίρης ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς ἐν τῇ αὐλῇ τὸν Σπηλιωτόπουλον, ὁποῖος ἄοπλος ὢν εἰσῆλθεν δρομαίως εἰς τὴν οἰκίαν καὶ λαβὼν τὸ δίκανον κυνηγετικὸν ὄπλον ἐξήλθε καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Λαμπίρη, ἐτοίμου ὄντος νὰ πυροβολήσῃ ἐκ νέου κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς ταρατῆς του, ἀπειλήσας ὁ Σπηλιωτόπουλος τοὺς Περικλῆν Παπαϊωάννου καὶ Σπύρον Σταφυλάτον θελήσαντας νὰ τὸν ἀποτρέψωσιν. Μετὰ δὲ τὸν πυροβολισμόν ἐτρέπη εἰς φυγὴν καταδιωχθεὶς ὑπὸ τινος ἀστυφίλακος καὶ δύο χωρικῶν.

Ἀνάγκη νὰ γνωστῆ καὶ ὁ λόγος δι' ὃν εὐρέθησαν ἐκεῖ καὶ οἱ Ἰωάννης καὶ Περικλῆς υἱοὶ τοῦ Παναγ. Παπαϊωάννου.

Καθ' ἃ εἶπομεν ἐγένετο πανηγυρίς ἀπὸ πρωίας καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πατρὸς των προσέλαβον καὶ τὸν φίλον των Σπύρον Σταφυλάτον καὶ μετέβησαν χάριν τῆς πανηγύρεως ὡς συνήθως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ ἐν ἄλλαις ἐποχαῖς μετέβαινον καὶ διεσκέδαζον εἰς τὰ κτήματά των. Τὴν μεσημβρίαν μεταβὰς ὁ Παπαϊωάννου εἰς τὴν οἰκίαν του ἔμαθε τὴν ἐκεῖσε μετέβασιν τῶν υἱῶν του.

Μετὰ μεσημβρίαν δὲ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Βιταγγελικοῦ καταστάματος ἀναχώρησίν του, προκειμένου ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου (ῶραν 5, 20) ὁ παραστάτης τοῦ Σπυρίδων Μπαρμπέρης (ὅστις ἀπὸ πρωίας εὐρίσκετο ἐν Πάτραις) ἐθεώρησε καλὸν νὰ μεταβῆ καὶ ὁ ἴδιος, ὅπως ταχύτερον προσλάβῃ τοὺς υἱούς του καὶ ἀναχωρήσῃ, φοβούμενος μήπως οἱ Σόλας, Λαμπίρης καὶ λοιποὶ πράγματοποίησωσι κατ' αὐτῶν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρὸ ἔτους καὶ πλέον ἀπειλοῦντες διέδιδον ὅτι θὰ φονεύσωσιν αὐτούς, καθ' ἃ ἐλέγθη ἀνωτέρω. Ἐφθασεν μετὰ τοῦ παραστάτου εἰς τὸν σταθμὸν Μινδιλογλίου περὶ ῶραν 6 μ. μ. καὶ ἐπροχώρει διὰ τοῦ χωρίου Ροῦτικα εἰς Παυλόκαστρον ὅπου πλησίον τοῦ χωρίου Γουμενιτσιάνικα, ἀπέχοντος περὶ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας τοῦ χωρίου Παυλοκάστρου, συνηντήθη μετὰ τοῦ Δικηγόρου Ἀνδ. Γσάμη καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἐπιστρεφούσης ἐκ Παυλοκάστρου καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ὁποίων εἶχε γείνει ὁ τραυματισμὸς τοῦ

Λαμπίρη και οί χωρικοί είχαν τρέξει και αναγγείλει τὸ γεγονός πρὸς τὸν κ. Τσάμην και ὁ ὁποῖος Τσάμης, καθ' ἣν στιγμὴν συνηντήθη μετὰ τοῦ Παναγ. Παπαϊάννου και τοῦ παραστάτου τοῦ Σπύρου Μπαρμπέρη ἐγνώριζεν ὅτι ὁ τραυματισμὸς εἶχε γείνει, ὡς τοῦτο εἶπεν ὁ ἴδιος πρὸς τὸν δικηγόρον κ. Ἀναστάσιον Εὐσταθίου. Προχωρῶν ὁ Παπαϊάννου συνηντήθη μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Σόλα ἕστις ἠπέιλησεν αὐτὸν εἰπὼν ὅτι καλὰ τὰ ἐφτιάσατε κ. Παπαϊάννου, τώρα θπου θὰ ὑπάγῃς ἐπάνω τὰ βρισκομεν· οὕτω φοβηθεῖς ὁ Παπαϊάννου ὅτι κάτι τεκταίνεται κατ' αὐτοῦ, ἠλλάξε δρόμον μετὰ τοῦ παραστάτου τοῦ και δι' ἄλλης ὁδοῦ μετέβη εἰς τὸ χωριὸν Ἀνάληψις, θπου διενυκτέρευσε και τὴν πρωίαν ἐπέστρεψεν εἰς Πάτρας.

Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εἰς τὸ ὅποιον ἠναγκάσθημεν νὰ κατέλθωμεν ὅπως διαφωτισθῇ ἡ κοινὴ γνώμη και δυνηθῇ ἕκαστος νὰ ἐκφέρῃ ἀσφαλῆ κρίσιν θέλει κατανοήσῃ ἡ κοινωνία κατὰ τῆν τρόπον μηχανῶνται οἱ δύστροποι ὀφειλέται νὰ καταδολιευθῶσι τοὺς δανειστάς, νὰ ἐξκαταῶσι και τὴν κοινὴν γνώμην και αὐτὰς τὰς πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πολίτου τεταγμένας ἀρχάς, μὴ φειδόμενοι ἐπὶ τέλους οὐδ' αὐτῆς τῆς ζωῆς τῶν δανειστῶν ἢ τῶν οἰκείων αὐτῶν, ἢ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν ὑπάρξεως, καθ' ὅσον, ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης, εὐρέθησαν ἄνθρωποι ἐκμεταλλευθέντες τὰ τελευταῖα τῆς συμπλοκῆς συμβάντα νὰ δημιουργήσωσι ψευδοκατηγορίαν ἐναντίον ἀνθρώπου γηράσαντος ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ὡς Γυμνασιάρχου και δὲν ἐδίστασαν νὰ καταδώσωσι τοῦτον και τοὺς υἱοὺς τοῦ διασαλπίσαντες και διὰ τῆς δημοσιογραφίας ὡς δῆθεν δολοφόνους τοῦ Ἀνδρέου Λαμπίρη, ἐνὸς οὐτιδανοῦ χωρικοῦ, ἔχοντος ἐπὶ τῆς ράχεώς του ἰκανὰς μηνύσεις ἐπὶ διαφόροις ἐγκληματικαῖς πράξεσιν, ἐν ᾧ οὐδεμίαν κτηματικὴν διαφορὰν εἶχεν ποτὲ οὔτε και νουν μετ' αὐτοῦ ἔχει ὁ Παπαϊάννου, διότι ἡ διαφορὰ ὑπάρχει μετὰ τοῦ Σόλα κλπ. και ὁμοῦ παρεστήσαν αὐτὸν, και προσπαθοῦν καθ' ἑκάστην στρατολογοῦντες ψευδομάρτυρας νὰ τὸν παραστήσωσι πρὸς τὰς ἀρχάς και τὴν κοινωνίαν ὡς ἔνοχον δολοφονίας!!! μελετηθείσης!!! ὑπὸ τοῦ πρῶην.

Γυμνασιάρχου κ. Παπαϊωάννου καὶ πειρῶνται δι' ἀθεμίτων-
μέσων νὰ ἐξυφάνωσι κατηγορίαν ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον, νο-
μίζοντες δι' ὅλων τούτων, ὅτι θὰ εὐρεθῶσιν ἄνθρωποι καὶ
ἀρχαὶ νὰ δώσωσι πίστιν εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ κακοήθεις αὐ-
τῶν συκοφαντίας. Διὰ τοῦτο ἠναγκάσθημεν ἐν ἐκτάσει ν' ἀφη-
γηθῶμεν τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως ἡ κοινωμία ὡς ἀδέκαστος κρι-
τῆς κρίνη τίς ὁ ἀδικῶν καὶ τίς ὁ ἀδικουμένος.

Πρὶν ἐξέλθῃ τὸ φυλλάδιον τοῦτο τῶν πιεστηρίων ἡ ἐφη-
μερίς «Νεολόγος» τῆς 4 καὶ 6 Ἰουνίου 1895 ὑπὸ τὸν τί-
τλον «Ἡ ὑπόθεσις Παυλοκάστρου—πλήρες φῶς,» ἐδημο-
σίευσεν τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὅποια θεωροῦμεν ἀπολύτως ἀναγκ-
κατὰ νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ.

Πρὸς κατανόησιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπετάθημεν εἰς
τὸν ἐν πλήρει ἐνημερότητι διατελοῦντα δικηγόρον κ. Στα-
θακόπουλον. Ἡ πρώτη μας ἐρώτησις ἦτο αὕτη.

Ἦλθον νὰ σοῦ ζητήσω πληροφορίας τινὰς σχετικῶς πρὸς
τὰ ἐν Παυλοκάστρῳ τελεσθέντα μεταξὺ τῶν χωρικῶν, ἐνε-
κεν τῶν ὁποίων κρατοῦνται ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ τὰ τέκνα
τοῦ πρώην Γυμνασιάρχου Παπαϊωάννου, καθ' ὅσον ὡς γνω-
ρίζω, εἴσθε καὶ δικηγόρος αὐτοῦ καὶ ἡ κοινωμία καταφέρε-
ται καὶ καθ' ὑμῶν λόγῳ ὅτι ἐμποδίσατε συμβιβαστικὴν
λύσιν τῆς διαφορᾶς· δύνασθε νὰ μοὶ δώσητε αὐτὰς τὰς πλη-
ροφορίας;

Ἀπάντησις. Δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν νὰ σοὶ ἀφη-
γηθῶ ὁλόκληρον τὴν ὑπόθεσιν, ἐφ' ὅσον δὲ μοὶ λέγετε, ὅτι
ἐμπόδισα συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς, σὰς λέγω ὅτι
ἐκείνοι οἵτινες κοινολογοῦσι τὰ τοιαῦτα εἶνε ἀναιδεῖς, ψευ-
σταὶ καὶ συκοφάνται.

Ἔρ. Καὶ πῶς ἤρχισεν ἡ ὑπόθεσις;

Ποῖος ὁ ἀντίπαλός Σας δικηγόρος; Καὶ πῶς ἔφθασεν εἰς
αὐτὸ τὸ σημεῖον;

Ἀπ. Ἡ διήγησις ὁλοκλήρου τῆς ὑποθέσεως δὲν εἶνε δυ-
νατὸν νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ φύλλον Σας.

Ἀπαιτεῖται ὁλόκληρον φυλλάδιον ἕπερ ἄλλος περιεργός,
ὡς καὶ ὑμεῖς ἐπρόλαβε καὶ ἤδη ἔχει ὑπὸ τὰ πιεστήρια πρὸς.

δημοσίευσιν. "Εγω γινώσκω τοῦ φυλλαδίου τούτου· εἶνε ἀκριβέστατον, συντεταγμένον ἐπὶ τῇ θάσει δημοσίων ἐγγράφων καὶ ἐπομένως θὰ λάβῃ γινώσκιν ἢ κοινωνία. "Ἦδη φρονῶ ὅτι ἕλιγας μόνον λέξεις πρέπει νὰ σᾶς εἶπω, διὰ νὰ καταδείξω καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα εὖ φρονούντα, ὅτι ἀδικεῖ ἑαυτὸν σχηματίζων τὴν πεποιθησὶν του ἀπὸ τὴν φήμην καὶ μάλιστα περὶ σοβαρῶν δικαστικῶν διαφορῶν καὶ ἀποδίδει τὸ ἀδικον εἰς ὄντινα δὲν ἀνήκει, ὡς ἐν προκειμένῳ εἰς ἐμέ, τὸν πελάτην μου Παπαϊωάννου καὶ τοὺς υἱοὺς του· ἀλλὰ πρὶν προχωρήσω εἰς τὸ νὰ καταδείξω τοὺς δημιουργοὺς τῶν συκοφαντιῶν καὶ ἴσως ἴσως καὶ αὐτῶν τῶν λυπηρῶν σκηνῶν Σοὶ λέγω, ὅτι ὁ Παπαϊωάννου οὐδέποτε παρεκινήθη νὰ ἀγοράτῃ τὰ κτήματα περὶ ὧν ἡ ἔρις ἐκ κερδοσκοπικοῦ πνεύματος ἢ καὶ ἀγοράσας ταῦτα νὰ κερδοσκοπήσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἔχουν ἀξίαν αὐτὰ ὅπως φαντασθῇ τις, ὅτι ὑπάρχει διάνοις κερδοσκοπίας. Ὁ Παπαϊωάννου ἔχων λαμβάνειν κατ' ἀνάγκην ἐγένετο ὑπερθεματιστὴς ἐν πλειστηριασμῷ ἀγροτικῶν κτημάτων ἐν Παυλοκάστρῳ, ὧν ἡ ἀξία καὶ εἰς τὴν μᾶλλον εὐτυχημένην ἐποχὴν δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὰς 15 ἕως 16 χιλιάδας δραχμᾶς. Πασιδὴλον δὲ εἶνε ὅτι ἀπὸ τοῦ 8βρίου 1893 μέχρι τοῦδε σταφιδαμπελοὶ αἰτίνες ἐν εὐτυχημέναις ἐποχαῖς ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὴν ὡς εἴρηται ἀξίαν, δὲν δύναται ἤδη νὰ ἔχωσι οὐδὲ τὸ τρίτον τῆς ἀξίας καὶ διότι δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι ὑπερθεματισταὶ καὶ διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ Παπαϊωάννου θὰ ὑπερθεμάτιζε μέχρι ποσότητος καλυπτύσεως τὴν ἀπαίτησίν του· ταῦτα κατεκυρώθησαν ἐπ' ὀνόματί του ἀντὶ δραχ. 5277, 50 τὰς ὁποίας κατέθεσε καὶ ἔλαβον τὸ δημόσιον καὶ ἄλλοι δανεισταί, αὐτὸς δὲ ἐλάχιστον ποσόν. Ὡστε ἡ ἀπαίτησις του ἀνερχομένη ἤδη εἰς τὰς δραχ. 16 χιλιάδας καὶ πλέον μένει χωρὶς νὰ ἔγῃ ἐλπίδα νὰ λάβῃ λεπτόν, καθ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης εἶνε ὅλως ἀπερέγγυος. Μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν διέδιδον οἱ ὀφειλέται καὶ ἄλλοι τινὲς τυγχάνοντες ὡς ἔλεγον δανεισταὶ τῶν αὐτῶν ὀφειλετῶν, ὅτι πρόκειται περὶ κτημάτων ἀξίας πεντήκοντα χιλιάδων καὶ τοῦτο σκοπίμως συκοφαντοῦντες καὶ ὑβρίζοντες τὸν Παπαϊωάννου ὡς κερδοσκόπον. Ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ κατὰ Μάρτιον

ἡ Ἀπρίλιον τοῦ 1894 ἀνέλαβον νὰ πείσω τὸν Παπαϊωάννου νὰ συντάξῃ συμβολαιογραφικὴν πράξιν διὰ τῆς ὁποίας νὰ ὑποσχεθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ κτήματα, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τῷ πληρώσῃσι ὅσα κατέβαλεν εἰς τὸν συμβολαιογράφον καὶ τὴν ἀπίτησίν του, ἐκπιπτομένων βεβαίως τῶν καθαρῶν εἰσοδημάτων καὶ ὁ Παπαϊωάννου ἀσμένως ἐδέχθη τοῦτο· ἀλλ' εἰς ταῦτα ἠμπόδισε τοὺς χωρικοὺς ὁ δικηγόρος των κ. Τσάμης καὶ μάρτυς τῶν ἀνωτέρω εἶνε ὁ ἀξίόπιστος καὶ ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας κ. Ἀναστάσιος Κ. Εὐσταθίου δικηγόρος.

Ἐρ. Καὶ διατί τοὺς ἐμπόδισε ;

Ἀπ. Διότι ἐφαντάσθη, ὅτι διὰ τῆς διαιωνίσεως τῶν δικῶν διὰ τῶν ὕδρεων αὐτοῦ, τῶν ἀδελφῶν Δροῦκα καὶ Χαρ. Μιγαλοπούλου καὶ τῶν ἀπειλῶν, ὅτι οἱ χωρικοὶ θὰ φρονέωσι τὸν Παπαϊωάννου ἢ ἕνα ἐκ τῶν υἱῶν του θὰ ἐξαναγκάσωσιν αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν περιουσίαν του δωρεάν. Εἰρήσθη δὲ ὅτι κατόπιν τούτων, ἐδέησε νὰ μεταβῶ ἐπιτοπίας μετὰ τοῦ δικηγόρου κ. Εὐσταθίου, ὅστις καὶ κτηματίας πεπειραμένος εἶνε καὶ ἰδὼν τὰ ἐν λόγῳ κτήματα ἐλεινολόγησε τοὺς λέγοντας ὅτι ἔχουσιν ἀξίαν πλέον τῶν δραχμῶν 15 ἢ 16 χιλιάδων καὶ ἐν εὐτυχεστάτῃ ἀκόμη ἐποχῇ, καθ' ὅσον ἠκούομεν λ. γ. οἰκίαν ἀξίας δρ. 10 χιλ. καὶ ἀντὶ τοιαύτης ἦτο πανάρχαιος σεσαθρωμένος χωρικός οἰκίσκος ἐν ἡδύνατο νὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ νέου μὲ πεντακοσίας δρχύμας.

Ἐρ. Καὶ τίνι τρόπῳ διαιώνισε τὴν δίκην ;

Ἀπ. Εἶνε πολλοὶ οἱ τρόποι καὶ ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἶπω μόνον ἓνα.

Διεφιλονείκησε τὴν ταυτότητα τῶν κτημάτων χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ ἔχωσιν οἱ ὀφειλέται ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐπίδικον θέσιν, ἀλλ' οὐδαμοῦ ἄλλο ἀκίνητον κτῆμα, καὶ ἐκ τούτου ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ τὸ Ἐφετεῖον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου. Δὲν θεωρῶ δὲ τυχαῖον νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι τὸ ψευδὲς τῆς ἐνστάσεώς του ταύτης διωμολόγησεν ἀνευθριάστως ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Παπαθεοδωροπούλου· καὶ ἐν ᾧ ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ παραιτηθῇ τῆς ψευδοῦς ταύτης ἐνστάσεως, οὐχ ἦττον κατὰ τὴν τελευ-

ταίαν ενώπιον τοῦ Ἐφετείου συζήτησιν, ἐπίσης ἀνευθριάστως ἀπειλεῖ διὰ τῶν προτάσεών του ὅτι θὰ καταγγείλῃ τὸν κ. Παπαϊωάννου ἐπὶ ψευδορκία ὀρκισθέντα συνεπεῖα ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου περὶ τῆς ταυτότητος !

Ἐρ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ποινικὸν μέρος τί φρονεῖτε ;

Ἀπ. Ὅπως τυχαῖος εἶνε ὁ τραυματισμὸς τοῦ Λαμπέρη, καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ὑπάρχει μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Παπαϊωάννου ἀφορμὴ τις, ἢ δὲ παρεύρεσις τῶν υἱῶν τοῦ Παπαϊωάννου ἐν τοῖς κτήμασί των ἦτον ὡς ἐκ τῆς τελουμένης κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πανηγύρεως.

Ἐρ. Δὲν δύνασθε νὰ μοὶ ὀρίσητε τὴν ἀφειρητὴν καὶ τὰ μετ' αὐτὴν λαβόντα γῶραν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποινικὸν μέρος ;

Ἀπ. Κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου ε. ε. ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 363 ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν ἐπιβλαποῦσα ὀρκον τῷ Παπαϊωάννου ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῶν κτημάτων, ὡς ἄνω εἶπομεν, συγγρόνως δὲ εἶχε διαταχθῆ καὶ ἡ κατὰ προτίμησιν συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, ὥστε ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ὑπόθεσις ἐφάνετο εἰς τὸ τέρμα τῆς καὶ διέψευδε τὰς βεβαιώσεις τοῦ δικηγόρου τῶν χωρικῶν κ. Τσάμη περὶ τοῦ ὅτι θὰ διαιωρίζετο ἐπ' ἄπειρον ἡ ὑπόθεσις των καὶ θὰ ἐλάμβανον οὗτοι τοὺς καρποὺς τῶν κτημάτων, ἀφ' ἐτέρου δὲ αἱ μέχρι τοῦδε ὕβρεις, ἀπειλαὶ καὶ ἄλλα βασανιστήρια αὐτῶν κατὰ τοῦ Παπαϊωάννου δὲν ἀπέδωκαν αὐτοῖς τοὺς προσδοκωμένους καρποὺς τῆς ἀποθαρύσεως τοῦ Παπαϊωάννου. Ἐντεῦθεν καὶ συμβουλῆ τίς εἶδε, τίνος, διενεώθησαν καὶ κατεσκεύασαν, ἐτέραν καὶ ὅλως νέαν ἔριδα, τὴν ἀκόλουθον. Καίτοι ἐν τῷ χωρίῳ τῶν, ὡς κατωτέρω θέλω ὀρίσει ὑπάρχουσι τρία φρέατα, οὐχ ἦττον οἱ χωρικοὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 500 καὶ πλέον μέτρα μακρὰν τοῦ χωρίου των κείμενον ἕτερον καὶ ἀδιαφειλονεῖχτον κτῆμα τοῦ Παπαϊωάννου διὰ νὰ λαμβάνωσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ἐντὸς αὐτοῦ φρέατος αὐθαιρέτως, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ λαμβάνωσιν ὕδωρ κατέστρεψαν τὸ περιτείχισμα τοῦ κτήματος, ἐκ τῆς ὑποίας καταστροφῆς οἱ φύλακες τοῦ Παπαϊωάννου τοὺς ἐμπόδιζον. Ἐδέησε νὰ παραπονεθῶσι πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν κ. Παπαθεωδωρόπουλον ὅτι ἐμποδίζονται νὰ λαμβάνωσιν ὕδωρ καὶ

στεροῦνται τούτου, ὅστις ἠθέλησε ν' ἀντιληφθῆ ἐπιτοπίως. Οὕτως τὴν 7 Ἀπριλίου ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ κύριοι Τσάμης καὶ Μαρέτης δικηγόροι καὶ ἐγὼ μετέβημεν ἐπιτοπίως. Ἐκεῖ εἶδομεν ἅπαντες ὅτι ἐγγύτατα τοῦ ἐξ ὀκτῶ οἰκογενειῶν συγκειμένου χωρίου των καὶ ἐν ἀποστάσει πέντε ἕως δέκα τὸ πολὺ μέτρων τῶν οἰκιῶν Σόλα, Λαμπίρη κτλ. ὑπάρχει φρέαρ, ἔχον ἄριστον καὶ διαυγέστατον ὕδωρ, οὐδέποτε στερεῦσαν καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου μέχρι τοῦδε ὕδρευόντο καὶ ὕδρευόνται καὶ το ὅποιον δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ ὄχι μόνον δι' ὀκτῶ, ἀλλὰ δι' ἑκατὸν καὶ πλεόν οἰκογενείας, πρὸς δὲ εἶδομεν πλησίον τοῦ χωρίου καὶ ἕτερα δύο φρέατα. Μετὰ τοῦτο μετέβημεν ἐπιτοπίως εἰς τὸ 500 περίπου μέτρα μακρὰν κείμενον, καθ' ἃ εἴρηται φρέαρ τοῦ Παπαϊωάννου καὶ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἔβλεπέ τις τὸ ἐκ τῆς χωρικῆς κουτοπονηρίας προπαρασκευασμένον σχέδιον τῶν χωρικῶν καθ' ὅσον συνέπεσεν ἡμέρα ἀργίας «Ἐορτὴ τῆς Ζωωδόγου Πηγῆς» καὶ εἶχον προσκληθῆ καὶ οἱ χωρικοὶ τῶν πέριξ χωρίων Τσαπλανέικα καὶ Μινδιλόγλι καὶ μιᾶ φωνῇ ἐφώναζον διὰ νὰ ἐκπλήξωσι τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς συνειδῶς ὅτι ἡ διαφορὰ ὑπάγεται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ δὲν εἶχεν ἀρμοδιότητα, ἐδήλωσε τοῦτο, οὐχ ἦττον ἀπεπειράθη συμβιβαστικὴν λύσιν καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶπε πρὸς τὸν Παπαϊωάννου, Μαρέτην καὶ ἐμέ ὅτι εἶνε πρόθυμος ν' ἀγοράσῃ αὐτὸς τὸ ἐν λόγῳ φρέαρ διὰ νὰ δωρήσῃ εἰς τὴν κοινότητα. Τὰ αὐτὰ ἐπανελάβε ἡμῖν καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐνταῦθα. Ἀλλὰ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὁ Παπαϊωάννου ἐθεώρησεν ἀφ' ἐνός μὲν ἐπιζήμιον δι' αὐτὸν ὄχι διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἀλλὰ διότι τοῦτο οἱ χωρικοὶ μετεχειρίζοντο ὡς πρόφασιν καταπιέσεως κατ' αὐτοῦ, καὶ ἂν ὑπεχώρει, θὰ ἀπεθρασύνοντο ἔτι μᾶλλον καὶ μετὰ ἡμέραν ἢ ἡμέρας θὰ διετάραττον αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλο κτῆμά του, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἐξευτελιστικὸν ἐθεώρησε τοῦτο δι' αὐτὸν καὶ ὁ Παπαϊωάννου νὰ λάβῃ δηλαδὴ ποσὸν τι καὶ νὰ φανῆ δωρητῆς ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ζημιούμενος οὕτω· ὅθεν δι' ἔμοσ ὁ Παπαϊωάννου ἐπρότεινε τὰς ἐξῆς συμβιβαστικὰς λύσεις.

1) Νὰ παύσωσιν οἱ χωρικοὶ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Τσάμης τὰς

στρεψοδίκους ἐνοστάσεις περὶ τῆς μὴ ταυτότητος τῶν ἐτέρων κτημάτων, περὶ ὧν ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ὑφίσταται δίκη διὸ νὰ δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς τὸ Ἐφετεῖον κατ' οὐσίαν καὶ εἴτε ὑπὲρ αὐτοῦ εἴτε κατ' αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀπόφασις τῶν Ἐφετῶν νὰ δωρήσῃ εὗτος τὸ φρέαρ εἰς τὴν κοινότητα. Ἄλλως 2) νὰ τοῖς κατασκευάσῃ εὗτος ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἕτερον φρέαρ ἐγγύτατα π. ὤ χωρίου των, 3) ἢ νὰ τοῖς κάμῃ εἰσοδὸν νὰ εἰσέρχωνται καὶ λαμβάνωσιν ὕδωρ, συντασσομένου περὶ τοῦτου ἐγγράφου. Ἄλλ' οἱ ἀπληροὶ καὶ πονηροὶ χωρικοὶ, διότι δὲν ἀπέβλεπον εἰς τὸ φρέαρ, καθ' ἃ εἶπον ἀνωτέρω, ἀλλὰ διὰ νὰ πείσωσι τὸν Παπαϊωάννου καὶ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἄλλα κτήματα του, περὶ ὧν ἡ δίκη, οὐδὲν τῶν ἀνωτέρω ἐδέχοντο.

Μετά τινος ἡμέρας, ὡς ἔμαθον παρὰ τοῦ συναδέλφου μου κ. Θ. Μαρῆτη οἱ χωρικοὶ ὑπὸ τὸ πρῶτον ὅτι ἔγχοισι πανήγυριν τῆς Ἀναλήψεως, καὶ θὰ λάβωσιν ἀνάγκην ὕδατος δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν Εἰσαγγελίαν ἐζήτησαν, καὶ αὕτη ἀποπλανηθεῖσα, χωρὶς νὰ ἔχη ἀρμοδιότητα κατ' ἐμὲ, διέταξε καὶ ἡ Ἀστυνομία ἐπέμφε δύο Ἀστυφύλακας, οἱ ὧν ἐνισχύθη ἡ αὐτοδικία· πλὴν κατ' ἐμὲ οὐδεμίαν ἀξίαν θὰ εἶχον ταῦτα, ἂν μὴ ἐπρόκειτο περὶ πονηρῶν χωρικῶν, οἵτινες ἐκμεταλλευθέντες τὴν βοήθειαν τῆς Ἀστυνομίας ἀπεθρασύνθησαν καὶ ἔφθασαν εἰς ἔριδας βραδύτερον μετὰ τοῦ φύλακος Π. Σπηλιωτοπούλου, αἵτινες ἔριδες κατέληξαν εἰς τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαυπέρη, καὶ διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Παπαϊωάννου δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποτρέψωσι τὸν τραυματισμὸν κατηγοροῦνται κατ' ἄλλους μὲν ὡς συναυτουργοί, κατ' ἄλλους δὲ ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοί.

Ἐρ. Ἐξ ὧν μοι εἶπατε Κύριε Σταθακόπουλε, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω διὰ ποῖον λόγον οἱ χωρικοὶ διὰ τὸν τραυματισμὸν κατηγοροῦσι ὄχι μόνον τὰ τέκνα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιον Παπαϊωάννου, ἀφοῦ ὁ τραυματισμὸς ἐγένετο ἀπὸ τὸν φύλακα Σπηλιωτόπουλον;

Ἀπ. Ἐνόμιζον, φίλε μου, ὅτι δὲν θὰ μοι ἔκαμες τοιαύτης ἐρώτησιν, καθ' ὅσον πᾶς τις γνωρίζει τὰς πονηρίας τῶν χωρικῶν καὶ τὴν πρὸς τὸ ἀδίκως πλουτεῖν τῶσιν των.

Κατηγοροῦνται οἱ Παπαϊωάννου διὰ νὰ δυνήθωσιν οἱ χω-

ρικοί και λάβωσι πολιτικάς ἀποζημιώσεις παρ' αὐτῶν, τοῦ πραγματικοῦ δράστου ὄντος ἕλως ἀφερεγγύου.

Ἐρ. Καὶ ποῖον ἰδέαν ἔχετε περὶ τῆς τύχης τοῦ Παπαιῶννου ὡς πρὸς τὸ ποινικὸν μέρος ;

Ἀπ. Ἡ ἐρώτησίς Σας αὕτη εἶνε δεινὴ, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἔγῃ γνώμην περὶ πραγμάτων ἐνεργουμένων ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ. Ἄρκειμαι ὁμως νὰ σας εἶπω, ὅτι ἡ τύχη των ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διορατικότητος τοῦ Δικαστοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκτιμῆσῃ καταθέσεις χωρικῶν, ὁρμωμένων ἐκ πάθους καὶ κατὰ κανόνα ἀλληλοβοηθουμένων διὰ τῶν μαρτυριῶν των καὶ προσδοκῶντων συμφέροντα ἐκ τῆς καταθέσεως των.

Ἐρ. Ἐμαθον ὅτι ἐξητάσθη ὡς μάρτυς καὶ ὁ κ. Τσάμης. Τί φρονεῖτε περὶ τῆς καταθέσεως τούτου ;

Ἀπ. Κατ' ἐμὲ ὁ κ. Τσάμης δὲν ἔπρεπε νὰ προταθῇ ὡς μάρτυς, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος πρὸ τοῦ συμβεβηκότος διὰ τῶν πρὸς τὰ δικαστήρια προτάσεων του ἀποδίδει τῷ Παπαιῶννου πολλὰς καὶ ψευδεῖς ιδιότητας οὐχὶ εὐχρέστους.

